

καὶ λεπτόν, ὥστε γέλωτα μὲν παρὰ πάντων γενέσθαι τῶν
 θεατῶν, τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ
 μαστιγώσαντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου· ὅτεπερ καὶ
 γελοιοτάτος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος καὶ ὑπὸ τῶν
 μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς καὶ τὰ σκέλη 5
 καθηματωμένος ἐκ τῶν μαστίγων καὶ συλλέγων χαμόθεν τῆς
 κιθάρας τὰς σφραγίδας· ἐξεπεπτώκεσαν γὰρ κακείνης συμμαστι-
 γουμένης αὐτῷ.

10 Μικρὸν δὲ ἐπισχὼν μετ' αὐτὸν Εὐμηλὸς τις Ἡλείος εἰσέρχεται,
 κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ κόλλοπας ἐπικειμένην, 10
 ἐσθῆτα δὲ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός
 γε ἄσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης ἐκράτει
 καὶ ἀνεκηρύττετο καὶ τοῦ Εὐαγγέλου κατεγέλα μάτην ἐμπομπεύ-
 σαντος τῇ κιθάρᾳ καὶ ταῖς σφραγίδασιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε
 λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσὴν δάφνην περί- 15
 κεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τὴν Δελφικὴν. πλὴν τοῦτό
 γε μόνον ὠνησο τῆς σκευῆς, ὅτι μηδὲ ἐλεούμενος ἐπὶ τῇ ἥττη
 ἀπέρχη, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι διὰ τὴν ἄτεχνόν σου ταύτην
 τρυφήν.

11 Περὶ πόδα δὴ σοὶ καὶ Εὐάγγελος οὗτος, παρ' ὅσον σοὶ γε οὐδ' 20
 ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τῶν θεατῶν. οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν
 γένοιτο καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον.
 ὅτε τὸν Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θραῖται, φασὶ τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ εἰς τὸν Ἐβρον ἐμπεσοῦσαν ἐκβληθῆναι εἰς
 τὸν μέλανα κόλπον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τὴν μὲν 25
 ἄδουσαν θρηῆνόν τινα ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τὴν λύραν δὲ
 αὐτὴν ὑπηχεῖν τῶν ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς χορδαῖς, καὶ
 οὕτω μετ' ὠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ, κακείνους ἀνελο-
 μένους τὴν μὲν κεφαλὴν καταθάψαι ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον
 αὐτοῖς ἐστι, τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, 30
 12 καὶ ἐπὶ πολὺ γε σώζεσθαι αὐτήν. χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν
 τοῦ Πιπτακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυνθανόμενον,